

важно, защото въ прѣслѣдването на турцитѣ въ посока къмъ Нова-Загора, по пътя за тамъ, край днешните салхани и лагери сливенци сѫ взели участие рамо до рамо съ руските кавалеристи. Този не е едничкия случай, по който руския писател *Липранди* пише за *сливенското съдѣствие*, оказано на руситѣ. Турското население въ Сливенъ започва да бѣга още съ първия знакъ за отстѣпление отъ страна на турската войска. Бѣгането е било въ разни посоки, а баиритѣ: *Хамамъ-байръ, Урумъ-Тарла и Бармука*, „*почерчъли отъ гъмжило турци*“. Най-вече сѫ бѣгали прѣзъ *Хачамъ байръ* по посока за Нова-Загора и Казанлѣкъ, за кждѣто и ударили разбититѣ при града турски войски¹⁾.

Намѣренитѣ оржия въ турския лагеръ сѫ били въ голѣмо количество. Почти всѣки сливенецъ награбва по нѣколко пушки, а излишното е било продавано на самитѣ руси. Така Молтке пише, че сливенци продавали на казацигѣ пушки по една рубла парчето. Тъй че първите трофеи отъ турцитѣ се паднали на бѣлгаритѣ.

Прѣди да видимъ руситѣ въ самия градъ и сливенския ентусиазъмъ, нека завръшимъ съ нѣколко забѣлѣжки руския походъ подъ Балкана, тъй както го намираме у Молтке и другите очевидци.

И тъй, въ продължение на три недѣли руситѣ ставатъ господари на всички проходи отъ Емине-Бурунъ до Сливенъ, и прямото сношение на везиря *Решидъ Мохамедъ* съ Одринъ е било прѣкъжнато. Но руситѣ загубили много свои хора отъ треската, която била силно разпространена подъ Балкана. За голѣмитѣ руски жертви по той случай пише и Липранди. Крайната деморализация на турцитѣ, пише Молтке, които прѣдаваха тъй добре укрѣпени мѣста само при простото появяване на руската кавалерия, убѣдила руситѣ че тѣ нѣма отъ какво да се боятъ за да ударятъ къмъ Одринъ. Два дена слѣдъ влизането имъ въ Сливенъ тѣ погеглятъ за Ямболъ, като оставили само 37 я полкъ на Егеритѣ за гарнизонъ въ Сливенъ. (Споредъ *Кепель*, въ Сливенъ, дѣто е била главната руска квартира, е останалъ за коменданть генералъ *Монтрезоръ*).

Ямболци, подобно на сливенци, излѣзли вънъ отъ града да посрѣщнатъ руситѣ. Тукъ останали само 30 турски фамилии, заедно съ моллата си. Руситѣ намѣрили въ Ямболъ огромни провизии, а при самия лагеръ, дѣто се установили, наредили единъ панаиръ на птици, плодове отъ всички ви-

¹⁾ Споредъ Мотке, избѣгалитѣ отъ Сливенъ турски граждани скоро пратили депутатии до руситѣ да имъ позволятъ да се върнатъ. Споредъ стари сливенци, руситѣ се съгласили, но заплашванията на сливенци „ги възгечтисали отъ тоя меракъ“. Горното прѣдложение „не имъ ярадисвало“, защото турските богатства вече били разграбени отъ самитѣ сливенци.